II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. vasario 7 d.

dėl pagalbos schemos, kurią Italija ketina įgyvendinti pagal Sicilijos regiono Įstatymo Nr. 21/2003 14, 15 ir 16 straipsnius C 31/2005 (ex N 329/2004)

(pranešta dokumentu Nr. C(2007) 285)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2007/498/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal pirmiau nurodyto straipsnio nuostatas [1] ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

I. **PROCEDŪRA**

(1) 2004 m. liepos 28 d. rašte Italijos valdžios institucijos pranešė apie 2003 m. gruodžio 29 d. *regiono Įstatymo Nr. 21* (toliau – regiono Įstatymas Nr. 21/2003) 14, 15 ir 16 straipsnius. 2004 m. rugsėjo 22 d. rašte Komisija paprašė papildomos informacijos. 2005 m. sausio 24 d. rašte Italijos valdžios institucijos paprašė termino pratęsimo, kurį Komisija suteikė 2005 m. sausio 25 d. raštu.

(2) 2005 m. sausio 26 d. rašte Italijos valdžios institucijos pranešė, kad tai, ar įsigalios pagalbos schema, kurią buvo ruošiamasi taikyti pagal 14 ir 15 straipsnius remiantis 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai [2], priklauso nuo Komisijos leidimo.

(3) 2005 m. kovo 29 d. rašte Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų papildomos informacijos. Po to, kai 2005 m. balandžio 27 d. Italijos valdžios institucijoms buvo išsiųstas priminimas, Italijos valdžios institucijos pateikė informaciją, kurios prašė Komisija, 2006 m. gegužės 18 d. ir 2006 m. birželio 2 d. raštuose.

(4) 2005 m. birželio 10 d. rašte buvo paprašyta papildomos informacijos. Italijos valdžios institucijos atsakė 2005 m. liepos 12 d. ir 2005 m. liepos 14 d. raštais.

(5) 2005 m. rugsėjo 6 d. rašte Komisija pranešė Italijai apie sprendimą inicijuoti procedūrą, minimą EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje ir EEE susitarimo 62 straipsnyje dėl nagrinėjamos priemonės.

(6) Komisijos sprendimas inicijuoti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* [3]. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas dėl minėtų pagalbos priemonių.

[1] OL C 263, 2005 10 22, p. 30.

[2] OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

[3] Žr. 1 išnašą.

(7) Jokių pastabų iš suinteresuotųjų šalių Komisija negavo.

(8) 2005 m. lapkričio 10 d. rašte Italijos valdžios institucijos paprašė Komisijos sustabdyti procedūrą, kol galutinio sprendimo nepriims Teisingumo Teismas, nagrinėjantis bylą C-475/2003 dėl Italijos regioninių vertės sukūrimo mokesčių (ital. – IRAP) suderinamumo su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ([4]) 33 straipsnio 1 dalimi. 2005 m. spalio 18 d. rašte Komisija patenkino prašymą. Teisingumo Teismas pripažino IRAP suderinamumą su Direktyvos 77/388/EB 33 straipsnio 1 dalimi ([5]).

(9) 2006 m. gegužės 10 d. rašte (A/33600) Italijos valdžios institucijos informavo Komisiją, kad buvo iš dalies pakeistos priemonės, minimos 14 ir 15 straipsniuose, ir apie tai, kad dėl šio pakeitimo priemonės būtų taikomos pagal reglamentą *de minimis* net ir „tuo atveju, jeigu Komisija priimtų neigiamą sprendimą".

II. **PRIEMONĖS APRAŠYMAS**

a) **Priemonės teisinis pagrindas**

(10) Regiono Įstatymo Nr. 21/200314,15 ir 16 straipsniai.

b) **Priemonės tikslas**

(11) Anot Italijos valdžios institucijų, šia priemone siekiama paskatinti naujų įmonių kūrimąsi ir sumažinti skirtumą tarp įmonių, kurios veikia Sicilijos regione ir tų, kurios yra kituose Italijos regionuose.

(12) Be to, nagrinėjama priemonė skirta paskatinti ekonominę integraciją tarp Europos Sąjungos ir šalių, kurios prisijungė prie Europos ir Vidužemio jūros regionų ministrų konferencijos, vykusios 1995 m. lapkričio 27 ir 28 d. Barselonoje, baigiamosios deklaracijos (Barselonos konferencija).

(13) Priemonę sudaro dvi schemos: regiono Įstatymo Nr. 21/03 14 ir 15 straipsniais tam tikros įmonės Italijoje atleidžiamos nuo regioninei gamybinei veiklai taikomo mokesčio (IRAP), o 16 straipsniu įkuriamas Europos ir Vidužemio jūros regiono finansų ir draudimo paslaugų centras.

(14) 14 ir 15 straipsniuose numatoma tam tikras nuo 2004 m. įkurtas naujas įmones ir tam tikras jau veikiančias įmones 5 metus atleisti nuo IRAP.

(15) 14 straipsnyje konkrečiau numatoma nuo IRAP 5 iš eilės einančius metus atleisti (taikoma naujoms įmonėms):

a) naujas įmones, kurios nuo 2004 m. pradėjo veiklą turizmo, viešbučių, kilnojamųjų kultūros vertybių, žemės ūkio produktų ir informacinių technologijų sektoriuose;

b) visas naujas įmones, pradėjusias veiklą pramonės sektoriuje nuo 2004 m., kurių apyvarta nesiekia 10 mln. EUR.

(16) 15 straipsnyje konkrečiau numatoma nuo 2004 m. 5 metus atleisti nuo IRAP dalies, kurią visos veikiančios įmonės, išskyrus chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose veikiančias įmones, moka nuo mokesčio bazės dalies, viršijančios 2001–2003 m. laikotarpio vidutinę mokesčio bazę.

(17) Pagalbos schema gali būti taikoma tik toms įmonėms, kurių juridinis adresas, administracija ir veiklos vieta yra Sicilijos regione.

(18) 16 straipsniu įkuriamas Europos ir Vidužemio jūros regiono finansų ir draudimo paslaugų centras, kur veikia kredito įstaigų, nekilnojamojo turto agentūrų, trestų, draudimo įstaigų ir finansinių korporacijų filialai ar dukterinės įmonės, tarptautinėse rinkose renkančios lėšas, kurios panaudojamos išskirtinai už Italijos ribų ir ne Italijos piliečių. Šiame Centre taip pat veikia ir tarpininkavimo bei paramos tarptautinėje prekyboje bendrovės. Centrui vadovauja Sicilijos regiono prezidento skiriamas komitetas, kuris suteikia ir panaikinta įmonių įgaliojimus veikti Centre.

(19) Įmonėms suteikiami pranašumai yra šie:

a) 50 % sumažinamas IRAP Centre vykdomai veiklai;

b) atleidžiama nuo regioninių koncesijų mokesčių;

c) mokamas fiksuotas mokestis vietoje registracijos, hipotekos ir kadastro mokesčių;

([4]) OL L 145, 1977 6 13, p. 1.

([5]) Europos Bendrijų Teisingumo Teismo 2006 m. spalio 3 d. Spredimas byloje C-475/03, Rec. 2006, p. I-09373, *Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl* prieš *Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, dar nepaskelbtas.

d) atleidžiama nuo Italijos įmonių pelno mokesčio Sicilijoje gautoms pajamoms ([6]), susijusioms su Centre atliekama veikla.

(20) Mokesčių lengvatomis naudojasi tik tos įmonės, kurios vykdo veiklą su trečiosiomis šalimis, prisijungusiomis prie Barselonos deklaracijos ([7]) 1995 m. lapkričio 27–28 d.

(21) Tiksli Centro Sicilijoje vieta ir leidimo veikti šiame Centre kriterijai bus nustatyti įgyvendinančiuose teisės aktuose.

(22) Aptariamos priemonės gali būti įgyvendintos Sicilijos regionui įgyvendinant fiskalinę autonomiją, kuri yra nustatyta Sicilijos regiono statuto 36 ir 38 straipsniais. Statutas turi konstitucinių nuostatų statusą.

c) **Priemonės lėšos**

(23) Italijos valdžios institucijos apskaičiavo, kad nustačius minėtas sąlygas, per 2004–2009 m. laikotarpį 14 ir 15 straipsnių taikymo poveikis biudžetui sudarys maždaug 170 mln. EUR (atitinkamai 120 ir 48 mln. EUR). Italijos valdžios institucijos nepateikia jokių paskaičiavimų, susijusių su 16 straipsnio taikymo poveikiu biudžetui.

d) **Priemonės taikymo laikotarpis**

(24) Regiono Įstatymas Nr. 21/2003 įsigaliojo 2003 m. gruodžio 30 d., tačiau tam, kad būtų pradėtos taikyti 14, 15 ir 16 straipsnių nuostatos, reikia gauti Europos Komisijos leidimą.

(25) 2005 m. sausio 26 d. rašte Italijos valdžios institucijos pranešė, kad buvo pradėta taikyti pagalba, numatyta 14 ir 15 straipsniuose, remiantis *de minimis* reglamentu ir laukiant Europos Komisijos leidimo. 2006 m. gegužės 10 d. rašte Italijos valdžios institucijos pranešė, kad buvo pradėta taikyti pagalba, numatyta 14 ir 15 straipsniuose, remiantis *de minimis* reglamentu net ir „*tuo atveju, jeigu Komisija priimtų neigiamą sprendimą*“.

(26) 14 straipsnyje minima priemonė taikoma nuo 2005 m. Italijos valdžios institucijos įsipareigojo taikyti priemonę penkerius fiskalinius metus.

(27) 15 straipsnyje minima priemonė taikoma penkerius fiskalinius metus nuo 2004 m. iki 2009 m.

(28) 16 straipsnyje minima priemonė taikoma nuo tos dienos, kai ši priemonė įsigaliojo, iki fiskalinių metų, prasidedančių po laisvos prekybos zonos įsteigimo, kuris minimas Barselonos deklaracijoje (2010 m.).

III. **PROCEDŪROS INICIJAVIMO PAGRINDAS**

a) **14 ir 15 straipsniai: atleidimas nuo IRAP**

(29) 2005 m. rugsėjo 6 d. rašte Komisija laikosi nuomonės, kad pagalbos schema, apie kurią pranešta, yra valstybės pagalba remiantis EB sutarties 87 straipsnio 1 dalimi, kadangi: naudojamos valstybės lėšos, pagalbos schema yra taikoma pasirinktinai, nes ji skirta tik tam tikriems sektoriams ir (arba) tam tikros kategorijos įmonėms, kurioms teikiama finansinė nauda panaikinant mokesčius, be to, ši pagalbos schema gali iškraipyti konkurenciją ir daryti neigiamą poveikį Bendrijos vidaus prekybai.

(30) Komisija, pareikšdama procedūros inicijavimo priežastis, išreiškė abejones dėl pagalbos, numatomos regiono Įstatymo Nr. 21/2003 14, 15 ir 16 straipsniuose, suderinamumo su bendrąja rinka.

(31) Visų pirma, Komisija išreiškė abejones, ar priemonė patenkintų sąlygas, numatytas Bendrijos nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse (toliau – gairės) ([8]). Iš tikrųjų priemone, remiantis pateiktais duomenimis, būtų teikiama pagalba toms Sicilijos įmonėms, kurių veikla atitinka 14 ir 17 punktuose nurodytus kriterijus, bei įmonėms, veikiančioms Europos ir Vidužemio jūros regiono finansų ir draudimo paslaugų centre.

([6]) Kalbant konkrečiau, Sicilijos regionas pagal 2000 m. liepos 27 d. Įstatymo Nr. 212 „Nuostatos dėl mokesčių mokėtojų teisių statuto“ 8 straipsnio 2 dalį (2000 m. liepos 31 d. OL Nr. 177) prisiimtų pagalbos gavėjų, kurie mokesčių prasme nėra Sicilijos rezidentai, juridinių asmenų pelno mokestį. Pajamos iš juridinių asmenų mokesčių, mokamos Sicilijos įmonių, priklauso Sicilijos regionui.

([7]) Aptariamos „trečiosios šalys“ yra Alžyras, Egiptas, Izraelis, Jordanija, Kipras, Libanas, Malta, Marokas, Palestinos vadovybė, Sirija, Tunisas ir Turkija.

([8]) OL C 74, 1998 3 10, p. 9.

(32) Remiantis gairių 4.15 punktu, pagalba veiklai gali būti teikiama su sąlyga, kad jos pobūdis ir įnašas į regiono vystimąsi yra pagrįsti, ir jos lygis proporcingas tiems galimiems sunkumams, kuriuos siekiama palengvinti. Dėl to Komisija abejojo, ar Italijos valdžios institucijoms būtų pavykę pateisinti pagalbos veiklos teikimą, įrodant galimų sunkumų egzistavimą ir nustatant jų svarbą bei patvirtinant įmonių įnašą į regiono vystimąsi.

(33) Komisija išreiškė abejones, ar regiono Įstatymo Nr. 21/2003 14 ir 15 straipsniuose numatyta pagalba veiklai galėtų būti suderinama su bendrąja rinka ir paskatintų naujų įmonių kūrimąsi bei sumažintų skirtumą tarp įmonių, kurios veikia Sicilijos regione ir tų, kurios yra kituose Italijos regionuose. Komisija pastebėjo, kad sąsaja tarp IRAP panaikinimo pagalbos gavėjams (pvz., remiantis 15 straipsniu) ir naujų įmonių steigimo Sicilijoje nėra aiški, o Italijos valdžios institucijos šiuo klausimu nepateikė jokio paaiškinimo. Pats faktas, kad teoriškai IRAP sumažinimas galėtų padidinti naujų įmonių skaičių, nėra pakankamas tam, kad pagalba būtų laikoma suderinama.

(34) Pranešime Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad maksimali 10 mln. EUR suma yra pakankamai maža užtikrinti, kad 14 straipsnis būtų praktiškai taikomas tik MVĮ. Komisija teigė, kad 14 straipsnio taikymas yra tik tariamai apribotas MVĮ, kadangi nėra atsižvelgiama į darbuotojų skaičių ir ypač į tai, ar įmonė, gaunanti pagalbą, yra susijusi arba asocijuota pagal gaires, susijusias su MVĮ ([9]). Be to, Komisija pažymi, kad net jeigu Italijos valdžios institucijos ir įrodytų, kad priemonė būtų taikoma tik MVĮ remiantis gairėmis, nagrinėjama priemonė vis dėlto yra pagalba veiklai.

(35) Be to, Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad dėl mikroįmonių dominavimo reikia didesnių finansavimo išlaidų ir daugiau darbo jėgos; darbo ir skolinimosi sąnaudos sudaro didelę IRAP apmokestinamosios vertės dalį, o tai sukelia sunkumų Sicilijos įmonėms. Komisija pastebėjo, kad net jeigu Sicilijos ekonominės problemos atsiranda dėl mikroįmonių dominavimo ir jų pasekmių, bendras IRAP sumažinimas bet kokio dydžio įmonėms šių problemų neišspręstų, kadangi jis netaikomas mikroįmonėms. Be to, neatrodo, kad pagalba yra skirta išspęsti problemoms, kylančioms dėl Sicilijos izoliuotumo, kadangi nėra susijusi su papildomomis izoliuotumo (pvz. transporto) išlaidomis. Komisijos manymu, tai, kad įmonės, veikiančios turizmo ir viešbučių bei kilnojamųjų kultūros vertybių sektoriuose, patiria tam tikrų nuostolių dėl to, kad dirba Sicilijoje, nėra akivaizdus faktas (14 straipsnis).

(36) Be to, Komisija mano, kad Italijos valdžios institucijų pateiktuose dokumentuose nėra pakankamai informacijos, kuria būtų užtikrinama, kad pagalba bus palaipsniui mažinama. Iš pateikto pavyzdžio matyti, kad Italijos valdžios institucijos siekia sumažinti atleidimo nuo IRAP proporciją, tačiau tai savaime negarantuoja, kad pagalbos suma bus mažinama.

(37) Komisija, atsižvelgdama į tai, kad 15 straipsniu pagalba teikiama bet kokio dydžio įmonėms, nemano, kad naudojami duomenys, susiję tik su įmonėmis, kurių apyvarta mažesnė nei 10 mln. EUR ir kurios turi mažiau kaip 10 darbuotojų, veikiančiomis pramonės, informacinių technologijų bei turizmo ir viešbučių sektoriuose, gali parodyti nagrinėjamos priemonės proporcingumą.

(38) Komisija teigė, kad priemonė atrodo taikoma pasirinktinai pagal jos esmę: 14 ir 15 straipsniuose numatytos mokesčių lengvatos nėra taikomos visų kategorijų įmonėms (žr. 56 punktą), kadangi pagalba teikiama tik turizmo ir viešbučių, kilnojamųjų kultūros vertybių, žemės ūkio produktų bei informacinių technologijų sektoriams. Antra, panašu, kad pagalba teikiama esamoms ir naujoms pramonės įmonėms, kurių apyvarta mažesnė nei 10 mln. EUR, išskyrus chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose veikiančias įmones.

(39) Italijos valdžios institucijos savo pareiškimuose patvirtino, kad chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose veikiančių įmonių nėra tarp 15 straipsnyje numatytų pagalbos gavėjų, kadangi jos nepatiria didesnių transportavimo išlaidų dėl regiono izoliuotumo, be to, šiame sektoriuje veikiančių įmonių yra labai mažai. Vis dėlto Komisija nemano, kad visos bendrovės, kurioms teikiama pagalba, patiria dideles transportavimo išlaidas, o pagalbos gavėjų skaičius visiškai nelemia to, ar priemonė laikoma pagalba.

(40) Galiausiai Komisija mano, kad ši priemonė pasižymi nevienodu Sicilijos ir ne Sicilijos įmonių vertinimu, kadangi pagalbos gavėjomis negali tapti įmonės, kurių juridinis adresas yra kitoje valstybėje narėje. Komisijos manymu, jokia objektyvi priežastis negali pateisinti šio Italijos valdžios institucijų sprendimo ir todėl ši pagalbos schemos nuostata prieštarauja Sutarties 43 straipsniui. Tai

([9]) 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 (OL L 10, 2001 1 13, p. 33) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1976/2006 (OL L 368, 2006 12 23, p. 85). Be to, žr. 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos dėl mikro, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36), priedą.

buvo dar viena priežastis, dėl kurios Komisija pripažino priemonę nesuderinama su bendrąja rinka ([10]). Be to, Komisija pastebėjo, kad priemonė pasirinktinai suteikia pranašumą Sicilijos įmonėms, kadangi tik įmonės, kurių juridinis adresas, administracija ir veiklos vieta yra Sicilijos teritorijoje, gali būti pagalbos gavėjos. Šiuo atveju neįtraukiamos visos įmonės, kurios vykdo gamybinę veiklą Sicilijoje ir kurioms yra taikomas IRAP už šią veiklą. Italijos valdžios institucijos šiuo klausimu nepateikė jokių argumentų savo raštuose.

b) **16 straipsnis**

(41) Visų pirma, Komisija teigė, kad Italijos valdžios institucijos savo pareiškimuose neapaiškino, dėl kokių priežasčių pagalbą įkuriant Europos ir Vidužemio jūros regiono finansų ir draudimo paslaugų centrą jos laiko tinkama finansavimui gauti pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte esančią išimtį.

(42) Italijos valdžios institucijos savo raštuose patvirtino, kad nagrinėjama priemonė yra pagalba veiklai. Kaip teigiama Komisijos pranešime dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms ([11]) ir kituose vėliau priimtuose sprendimuose, Komisija pastebėjo, kad pagalba finansinių paslaugų sektoriuje gali labai iškraipyti konkurenciją, o finansinė veikla nėra tokia reikšminga, kad išspręstų problemas regionuose, tinkamuose finansavimui gauti pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte esančią nukrypti leidžiančią nuostatą. Komisija atkreipė dėmesį į minėtą pranešimą, kuriame aiškiai nurodyta, kad jeigu Komisija yra tos nuomonės, kad valstybės pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, tam tikros teritorijos ūkio plėtrai skatinti skirta pagalba turi būti proporcinga numatytiems tikslams ir nukreipta į juos. Remiantis šiuo kriterijumi, nėra tikėtina, kad ofšorinė veikla ir veiksmai, neturintys ar turintys labai mažai įtakos vietinei ekonomikai, būtų įvardinami kaip suderinama valstybės pagalba. Taigi Komisija išreiškė abejones dėl to, ar pagalbos lygis yra proporcingas nuostoliams, kuriuos ja siekiama padengti.

(43) Galiausiai Komisija išreiškė abejones, ar 16 straipsnyje minima priemonė gali būti laikoma bendriesiems Europos interesams svarbiu projektu remiantis Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktu.

(44) Iš tiesų pagrindinis Italijos valdžios institucijų pateiktas minėtos pagalbos pateisinimas buvo toks: priemonė yra laikoma bendriesiems Europos interesams svarbiu projektu remiantis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktu, kadangi 16 straipsnis yra panašus į 1991 m. sausio 9 d. Įstatymą Nr. 19 „Taisyklės dėl ekonominės veiklos ir tarptautinio bendradarbiavimo plėtros Friulio–Venecijos–Džulijos regione, Beluno provincijoje ir gretimose zonose“, kuriuo įsteigiamas Finansų ir draudimo paslaugų centras Trieste, kuriam 1995 m. Komisijos sprendimu buvo duotas leidimas remiantis EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktu ([12]) ir kurį 2003 m. Komisija pripažino nesuderinamu. Atsižvelgdama į tai, Komisija pastebėjo, kad jos pirmame sprendime pagalba, nukreipta į Finansų centro Trieste steigimą, buvo laikoma suderinama su bendrąja rinka remiantis 92 straipsnio 3 dalies c punkte (dabar 87 straipsnio 3 dalies c punktas), bet ne 87 straipsnio 3 dalies b punkte ([13]) numatyta išimtimi.

(45) Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad prieš tai buvęs Komisijos suderinamumo sprendimas buvo panaikintas dėl to, kad Sicilijos regionui yra taikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą, ir dėl to, kad šiuo atveju Europos kapitalo rinka nėra integruota į Afrikos kapitalo rinką, o remiantis Barselonos deklaracija Europos svarbiu tikslu išlieka skatinti šią integraciją.

(46) Komisija pareiškė, kad turi būti išanalizuotas kiekvienas konkretus atvejis, atsižvelgiant į skirtingas panašiai atrodančių pagalbos schemų detales, kurios gali būti labai svarbios ekonominiame kontekste. Komisija pabrėžė, kad, pavyzdžiui, visa pagalbos suma (per penkerius pagalbos schemos trukmės metus) Finansų centro Trieste įsteigimui neturėjo viršyti tam tikros sumos, o Centro įmonių bendra paskolų ir investicijų suma taip pat buvo apribota.

(47) Be to, Komisija laikosi nuomonės, kad 2003 m. svarstymai dėl Triesto šiuo atveju yra pagrįsti dėl tokių priežasčių:

a) viena iš pagrindinių sprendimo panaikinimo priežasčių Triesto atveju buvo ta, kad tokio tipo priemonė yra laikoma pagalba veiklai, kurią Komisija leidžia taikyti tik išskirtiniais atvejais ir tuose sektoriuose, kuriems reikalingos ypatingos priemonės. Kadangi finansų sektorius neatitinka šių sąlygų, Komisija mano, kad pagalba finansų rinkose veikiantiems subjektams gali sukelti rimtų iškraipymų šiame sektoriuje;

([10]) Žr. bylą C-156/98 Vokietija prieš Komisiją, [2000] Rink. I-6857, 76–87 punktai.

([11]) OL C 384, 1998 12 10, p. 3. Žr. 33 punktą.

([12]) Kalbant konkrečiau, Centras buvo įsteigtas 1991 m. sausio 9 d. Įstatymo Nr. 193 straipsniu. Susiję Komisijos sprendimai yra 1995 m. balandžio 12 d. Sprendimas (EB) 95/452/EB (OL L 264, 1995 11 7, p. 30) ir Sprendimas 2003/230/EB: 2002 m. gruodžio 11 d. Komisijos sprendimas dėl esamos pagalbos schemos, kurią Italijai buvo leista taikyti įsteigiant Finansų ir draudimo paslaugų centrą Trieste (OL L 91, 2003 4 8, p. 47).

([13]) Žr. 12 išnašą.

b) kita sprendimo panaikinimo priežastis Triesto atveju buvo ta, kad Komisija, vertindama valstybės pagalbos įstatymus, gali atsižvelgti ir į neigiamą poveikį konkurencijai, kuris išryškėjo kuriant Verslo apmokestinimo elgesio kodekso projektą ([14]). Vykdant šį projektą paaiškėjo, kad mokesčių paskatos kilnojamojo turto veiklai tarptautiniu mastu, susijusiai su finansų, draudimo veiksmais, paslaugų teikimu grupės viduje ir t. t., gali turėti neigiamų pasekmių kitoms valstybėms narėms, ypač todėl, kad suteikia galimybę vengti mokesčių mokėjimo. Su Triestu susijusi pagalbos schema, kuri buvo pripažinta žalinga remiantis minėto kodekso kriterijais, taip pat turėjo tokią galimybę. Komisija pažymi, kad Italijos valdžios institucijos tuo metu atsiųstose pastabose dėl priemonių, susijusių su Triesto pagalbos schema, paminėjo 2002 m. kovo 19 d. „Verslo apmokestinimo elgesio kodekso“ grupės susirinkimą, kurio metu Italija patvirtino, kad Centras bus panaikintas per laikotarpį, suderintą su Verslo apmokestinimo elgesio kodekso darbo programa.

(48) Galiausiai Komisija pabrėžė, kad dvi iš šalių, pasirašiusių Barselonos deklaraciją – Kipras ir Malta, – jau buvo Europos Sąjungos šalys tuo metu, kai buvo pranešta apie priemonę; Komisija mano, kad šalių, kurios gautų pagalbą iš Centre dirbančių įmonių investicijų, situacija daugeliu aspektų skirtųsi nuo 1995 m. buvusios situacijos Rytų Europos šalyse. Kalbant konkrečiau, specifinių pereinamojo laikotarpio problemų patyrė ne visos Barselonos deklaraciją pasirašiusios šalys arba jas patyrė praeityje (pavyzdžiui, akivaizdu, kad Turkijoje ir Izraelyje yra laisvosios rinkos ekonomika) ir pereinamasis laikotarpis jau pasibaigęs (pavyzdžiui, Alžyre).

(49) Todėl Komisija abejoja, ar 16 straipsniui gali būti pritaikyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punkte minima išimtis.

(50) Taigi Komisija manė, kad būtina ypač detaliai išanalizuoti šį klausimą, atsižvelgiant ir į galimas suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas. Tik apsvarsčiusi suinteresuotųjų šalių pastabas Komisija būtų galėjusi nuspręsti, ar Italijos valdžios institucijų pasiūlyta priemonė netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

IV. ITALIJOS PATEIKTOS PASTABOS

(51) Komisija negavo jokių pastabų nei iš Italijos valdžios institucijų, nei iš kitų suinteresuotųjų šalių, kad galėtų išsklaidyti abejones, kurias išdėstė inicijuodama oficialią tyrimo procedūrą.

V. PRIEMONĖS ĮVERTINIMAS

V.1. Teisėtumas

(52) Italijos valdžios institucijos pranešė apie pagalbos schemas, kuriose yra neveikimo išlyga, arba, 14 ir 15 straipsnių atveju, jas vykdė remiantis *de minimis* reglamentu ir laukiant Europos Komisijos leidimo, todėl atitiko procedūrinius reikalavimus, minimus EB sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

V.2. Valstybės pagalbos pagal schemą pobūdis

(53) Komisija laikosi nuomonės, kad priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, dėl šių priežasčių:

Valstybės išteklių naudojimas

(54) Taikant priemonę naudojami valstybės ištekliai, t. y. Sicilijos regionas praranda mokestinių pajamų, kurių suma lygi mokesčių, kuriuos turi mokėti pagalbos gavėjas, sumažinimo sumai.

Ekonominė nauda

(55) Priemonė pagalbos gavėjui teikia ekonominę naudą, kadangi sumažinti mokesčiai įmonėms atneša finansinę naudą dar tais pačiais metais, kai sumažinimas pradedamas taikyti.

Atrankos buvimas, kadangi priemonė taikoma „tam tikroms įmonėms ar tam tikrų prekių gamybai“

— 14 ir 15 straipsniai

(56) Komisija teigia, kad 14 ir 15 straipsniai turi būti nagrinėjami kartu, kadangi jie teikia tokius pačius privalumus skirtingų kategorijų pagalbos gavėjams. Šiuose dviejuose straipsniuose pagalbos gavėjais nėra laikomos kelios įmonių kategorijos:

a) naujos įmonės, kurių apyvarta viršija 10 mln. EUR ir kurios veikia sektoriuose, nenurodytuose 14 straipsnio 1 dalyje (t. y. ne turizmo ir viešbučių, kilnojamųjų kultūros vertybių, žemės ūkio produktų, informacinių technologijų ir amatų sektoriuose);

([14]) ES finansų ministrai 1998 m. kovo 9 d. Tarybos susirinkime sudarė grupę „Verslo apmokestinimo elgesio kodeksas“, kuriai pirmininkavo Dawn Primarolo, JK „Paymaster General“; grupei pavesta įvertinti mokesčių priemones, kurioms galėtų būti taikomas minėtas kodeksas. Vienoje 1999 m. lapkričio ataskaitoje grupė nustatė 66 žalingas mokesčių priemones, tarp kurių buvo ir Finansų centrą Trieste įsteigusi priemonė.

b) naujos įmonės, kurių apyvarta nesiekia 10 mln. EUR ir kurios veikia sektoriuose, nenurodytuose 14 straipsnio 2 dalyje (t. y. ne pramonės sektoriuje); iš esmės tai įmonės, veikiančios žemės ūkio ir paslaugų sektoriuose;

c) esamos įmonės, veikiančios chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose (15 straipsnis).

(57) Taigi pirmiausia priemonė taikoma tam tikriems gamybos sektoriams, ypač turizmo ir viešbučių, kilnojamųjų kultūros vertybių, žemės ūkio produktų, *informacinių technologijų* sektoriams, kuriuose visos veikiančios įmonės gali naudotis atleidimu nuo IRAP mokėjimo penkerių metų laikotarpiui. Antra, priemonė palanki esamoms ir naujoms pramonės įmonėms, kurių apyvarta nesiekia 10 mln. EUR, išskyrus chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose veikiančias įmones.

(58) Net jeigu Italijos valdžios institucijos įrodytų, kad pramonės sektoriuje nėra naujų įmonių, kurių apyvarta viršija 10 mln. EUR, išskyrus chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose veikiančias įmones, remiantis nusistovėjusia teismų praktika ([15]) nagrinėjama priemonė būtų laikoma pasirinktinai taikoma priemone, kuri remia gamybos sektorių, kadangi atleidimas nuo IRAP penkerių metų laikotarpiui nėra numatytas įmonėms, veikiančioms ne gamybos sektoriuje.

(59) Galiausiai priemonė yra pasirinktinai taikoma Sicilijos įmonėms, kadangi tik įmonės, kurių juridinis adresas, administracija ir veiklos vieta yra Sicilijos teritorijoje, gali būti pagalbos gavėjos. Šiuo atveju neįtraukiamos visos įmonės, kurios vykdo gamybinę veiklą Sicilijoje ir kurioms yra taikomas IRAP už šią veiklą

— *16 straipsnis: Europos ir Vidužemio jūros regiono finansų ir draudimo paslaugų centras*

(60) Komisija teigia, kad 16 straipsnyje numatyti pranašumai yra taikomi pasirinktinai, kadangi tik tam tikros bendrovės gali jais pasinaudoti. Iš tikrųjų pranašumai susiję tik su draudimo ir finansų įmonėmis, kurioms leidžiama veikti Centre. Taigi į priemonės taikymo sritį neįeina bendrovės, kurios pritraukia lėšų iš tarptautinių rinkų, kad jas investuotų į šalis, nurodytas 7 išnašoje; šių bendrovių veikla su minėtomis šalimis nėra vykdoma Centro aplinkoje.

(61) Be to, priemonė yra taikoma pasirinktinai, kadangi į jos taikymo sritį neįeina draudimo ir finansų įmonės, kurios investuoja Italijoje ir kitose šalyse, tačiau nėra įtrauktos į 7 išnašos išsamų sąrašą.

(62) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad priemonė yra taikoma pasirinktinai.

Valstybių narių tarpusavio prekybos ir konkurencijos iškraipymas

(63) Remiantis nusistovėjusia teismų praktika ([16]), tam, kad priemonė iškraipytų konkurenciją, užtenka to, kad pagalbos gavėjas konkuruoja su kitomis įmonėmis konkurencijai atvirose rinkose.

(64) Komisija teigia, kad priemonės, minimos 14 ir 15 straipsniuose, gali iškraipyti konkurenciją ir sutrikdyti valstybių narių prekybą, kadangi jomis siekiama pagalbos gavėjams sumažinti mokesčius, kuriuos turi mokėti.

(65) Konkrečiu atveju pagalbos gavėjos yra bet kokio dydžio įmonės, kurios iš esmės veikia gamybos sektoriuje, išskyrus chemijos ir naftos-chemijos sektoriuose veikiančias įmones. Kadangi šios įmonės konkuruoja su kitomis įmonėmis konkurencijai atvirose rinkose, atleidimas nuo IRAP galimai iškraipo konkurencijos sąlygas ir sutrikdo valstybių narių tarpusavio prekybą, kaip patvirtina nusistovėjusi teismų praktika.

(66) Taip pat Komisija teigia, kad priemonė, minima 16 straipsnyje, gali iškraipyti konkurenciją ir sutrikdyti valstybių narių prekybą. Finansų, draudimo, nekilnojamojo turto bendrovės ir trestai dėl savo veiklos pobūdžio konkuruoja su kitomis įmonėmis Europos mastu.

(67) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad pasiūlyta pagalbos schema yra valstybės pagalba.

([15]) Žr., pavyzdžiui, bylą C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH* prieš *Finanzlandesdirektion für Kärnten*, [2001] Rink., p. I-08365, susijusį su kompensacijomis tik prekes gaminančioms įmonėms.

([16]) Byla T-214/95 *Het Vlaamse Gewest* prieš Komisiją, [1998] Rink., II-717.

V.3. **Suderinamumas**

(68) Kadangi priemonė yra laikoma valstybės pagalba pagal 87 straipsnio 1 dalį, būtina įvertinti jos suderinamumą atsižvelgiant į EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse minimas išlygas. Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje numatyta socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams, pagalba gaivalinių nelaimių ar kitų ypatingų įvykių padarytai žalai atitaisyti arba tam tikriems Vokietijos Federacinės Respublikos regionams teikiama pagalba šiuo atveju negali būti taikoma. Remiantis Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktu, priemonė negali būti laikoma bendriesiems Europos interesams svarbiu projektu, taip pat nėra skirta Italijos ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti. Priemonei negali būti taikoma ir 87 straipsnio 3 dalies c punkto sąlyga, pagal kurią pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų regionų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, paprastai yra patvirtinama, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui. Galiausiai, pagalba nėra skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, kaip numatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte.

(69) Remiantis 87 straipsnio 3 dalies a punktu yra leidžiama pagalba, skirta regionų, kuriuose yra žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti. Sicilija yra vienas iš regionų, kuris gali gauti pagalbą remiantis šiuo straipsniu.

(70) Komisija, inicijuodama oficialią tyrimo procedūrą, paaiškino priežastis, aprašytas 29–50 punktuose, dėl kurių abejojo, ar priemonės atžvilgiu gali būti taikoma 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatyta išlyga. Be to, Komisija atmeta galimybę, kad regiono Įstatymo Nr. 21/2003 16 straipsnyje minimos priemonės atžvilgiu gali būti taikoma 87 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta išlyga, pagal kurią leidžiama pagalba, skirta bendriesiems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba Italijos ekonomikos dideliems sutrikimams taisyti.

(71) Italijai ar suinteresuotosioms šalims nepateikus jokių pastabų, Komisija gali tik pripažinti, kad šios abejonės buvo patvirtintos.

VI. **IŠVADA**

(72) Komisija daro išvadą, kad priemonė, apie kurią pranešė Italija, aprašyta 10–28 punktuose, yra nesuderinama su bendrąja rinka, jai netaikomos jokios EB sutartyje numatytos išlygos, todėl ši priemonė turi būti uždrausta. Anot Italijos valdžios institucijų, pagalba nebuvo suteikta, taigi nėra būtina jos susigrąžinti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagalbos schema, kurią Italija ketina įgyvendinti pagal Sicilijos regiono Įstatymo Nr. 21/200314,15 ir 16 straipsnius, yra valstybės pagalba.

Šio straipsnio pirmoje dalyje minima pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, todėl ji negali būti įgyvendinta.

2 straipsnis

Italija per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo informuoja Komisiją apie priemones, kurių imtasi sprendimui įgyvendinti.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2007 m. vasario 7 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė